

ЗЕМЈАТА НА СОЈ

НА ПОЧЕТОКОТ

НЕКОЛКУ СЛИКИ

се родиле
три сонца
на небесните бродови
за појадок
жртва побарале
златните очи на времето
се родиле
три сонца
за појадок
жртва побарале
за појадок
трите потемнеле

1.1.

... (на врвот на зградата мало дете. Со отровни стрели ги убива облаците. На улицата се веселат неживите, на улицата, улична светилка и метална корпа за отпадоци...)

Сол: (чука на вратата)

Хирона: (глас) Кој е.

Сол: Сол.

Хирона: Кој.

Сол: Сол.

(се отвара малото прозорче на вратата)

Хирона: Навистина глупаво име.

Сол: (зачудено)

Хирона: (се отвора вратата) Јас сум Хирона.

Сол: (низ лицето солза)

Сол: Да сум прок...

... (корпата за отпадоци целосно ја уништи една машина која падна од небото. Од корпата тече крв...)

Сол: ...лет.

Хирона: Повели, чадор.

Сол: Благодарам.

... (Хирона ја затвора вратата. Започнува да врне снег)

Сол: (чука на вратата)

(нема одговор)

Сол: Прекрасна...

(светилката се гасне)

Сол: (чука на вратата)

(светилката се пали)

Хирона: Кој е.

Сол: Го заборавивте...

(во корпата растат бели цветови)

Сол: ... лицето.

Хирона: Простете. Навистина сум расеана.

Хирона: Благодарам.

Сол: Ммм. (замислено)

(сеуште врне снег)

Сол: Знаете јас ја барам Третата улица.

Сол: Носам...

(од главата ја симнува смрзнатата птица)

Сол: (уморено) ... подарок.

(си седнува на улицата)

1.2.

... (тој научи дека музиката ги лекува раните)

Сол: (чекори по тесната патека) Позади паркот е смрзнатата пустина. Сенките и скулптурите на студеното време. И облаците го покрија небото.

Сол: Некој калуѓер ги затворил сите ветрови во сино стаклено шише и го пратил во иднината.

Сол: (застанува пред еден замрзнат орев) Прок...

Сол: Седев пред вратата, долго.

Сол: Гледам.

Сол: Никој.

Сол: Оледнаш музика.

Сол: Некоје дете го застрела облакот.

Сол: Се струполи на камењата.

Сол: Еден ден...

Сол: Пролет...

Сол: Еден ден...

Сол: (свири)

(од никаде се појавија гавраните да ја слушаат музиката. И неколку болни и ранети луѓе се собраа на мостот)

Сол: (свири)

(музиката престана)

земете си
солза
и ставете ја
во окото
земете си
од долината
на смрзнатите фигури
земете си
солза
од очите
на болните и ранетите
одберете си
слободно.

1.3.

... (во кафезот на мостот го затворија сонцето)
Детето: Зошто.
Сол: Премногу е ладно.
Сол: Пребрзуваш, дете...
(ја фрла нервозно...)
Сол: Луѓето треба да се среќни.
(мамката)
Сол: Скриј се.
(се кријат позади една лименка)
Сол: Шшшш...
(долетуваат безброј шарени пеперутки. Кој би
можел да му одолее на свежо приготвеното цвеќе)
Сол: Сега.
(мрежата уби половина од пеперутките)
Сол: Земи го мојот црвен шал.
Детето: (го става шалот)

Сол: Довидување.

(ги става дизгините на една пеперутка)

Сол: (мавта)

(детето одлета со пеперутките)

Сол: (гледа во скршените крилја на земјата)

Каков неред.

(некој се фрли од мостот)

Сол: (гажно) Каков неред.

Сол: (ги затвора очите)

Сол: (во раката му се стркалаа солзи. Го отвора чадорот)

(од небото паѓаат мртви пеперутки)

Сол: Знаеш. Пеперутките живеат три дена.

Сол: Потоа, живеат уште три.

(од небото паѓа снег)

Сол: Несреќните.

Сол: (од окото му тече крв)

Сол: Ја сакаат светлината.

Сол: Раката.

Сол: Волнени ракавици.

Сол: Ужасно е ладно.

Сол: (го исправува телото) Волнена капа.

Сол: Прекрасно.

Хирона: (ги отвора очите) Јас сум Хирона.

Сол: Јас сум Сол.

Хирона: (гледајќи кон мртвите пеперутки) Тоа е глупаво име.

Хирона: Никогаш не сум видела толку шарени суштества.

Сол: (и дава една пеперутка) Мора да си гладна.

Хирона: Благодарам.

(во монистрите се смеат светилките)

Сол: Јас не сум гладен.

(во монистрите патуваше сенката...)

горко ги колнело небото
шарените пеперутки
горко ги колнело небото
десетина ноќи

...

беа убиле три ѕвезди
сите вечерници.

1.4.

... (од земјата растеа раце...)

Сол: Во крв газеа наемниците.

Сол: Во крв спиеа.

Хирона: (гледа во раката, во раката имаше војна
и боговите ги носеа набодени на копјата)

Сол: (свири)

Хирона: Каде е...

Сол: (свири)

Хирона: ... вратата.

Хирона: (си оди)

Сол: (свири)

... (остана сам на губриштето. Од облаците паѓаа
ѕвезди. Од земјата растеа раце. Еден полуден гатач
рацете ги облекуваше со волнени ракавици. Еден
полуден гатач и гласовите во зимата...)

од далеку дојдоа
четирите циркуси
од далеку дојдоа
болните да ги насмеат
од далеку дојдоа
циркусите на смртта.

1.5.

... (на ѓубриштето останаа неколку богови...)

Првиот: (гризе едно крило) Повели.

Вториот: Благодарам.

Првиот: Птициве се пеколно горчливи.

Вториот: (го чисти крилото од пердувите) Ах...

Пердувести суштества.

Првиот: Но, повкусни се од мамутите.

Вториот: Тоа беа одвратни специјалитети, време на досада.

Првиот: Вчера ја отворија новата шума.

Вториот: Навистина.

Првиот: (занесено) Толку пријатно влијае шумата на излетниците.

Вториот: (го гризе крилото) Аха.

Првиот: Но, на излетниците им пречеле птиците.

Првиот: На излетниците им пречеле бубачките.

Првиот: На излетниците им пречеле сверовите.

Вториот: Музика.

Првиот: Ааах. (го погоди една лименка што падна од мостот)

Вториот: (му се смее) Хахаха.

(од капата се тркалаат мртвите животинки)

Првиот: (застанува, ја става капата) Музика.

(гледаат во човекот што свири)

Сол: Јас сум Сол.

Првиот: Знам, тоа е глупаво име.

Вториот: Што ја уништуваш тишината.

Првиот: (гледа во крилото) Гладни сме.

Вториот: Ужасно сме гладни.

Вториот: (покажува на ѓубриштето) Здравата храна е сонот на секоја страна на светот, во светот на пеперутките, во светот на ластовиците...

Првиот: Не е убаво...

Сол: (ја обеси лименката на дрвото) Пријатно јадење.

(во лименката се смееа боговите долго во ноќта. Беа сити. Музиката престана на смрзнатата земја...)

2.1.

... (утринава закачија нов бедник на синцирите. Во испревртената фигура небото беше убаво косена тревеста низина. На небото одеа безброј луѓе...)

Сол: Јас сум птица.

(минуваше времето и очите на бедникот побелеа)

Сол: (сонува) Јас сум Сол.

Сол: Тоа е моето име.

(прекрасно ги градат птиците своите гнезда)

Сол: (гледа) Навистина чудно. Рацете.

Сол: (од гнездото зема еден пердув) Гледам...

Сол: (и уште еден) одлично.

... (и уште еден. Беше горд на неговите нови украси. Ветерот го понесе на запад...)

Сол: (го развесели пријатната свежина на гладот, една збудалено радосна мисла и падна на едно тукушто раслиснато дрво) Ааах.

Сол: Гаволска работа.

Сол: Ги садат дрвава насекаде.

(на небото летаа крилести коњи)

Сол: Слатки суштества.

(луѓето станаа, се менуваа)

Сол: (ги затвори очите) Слатки суштества.

(неколку моменти подоцна исчезна мирот, неколку моменти подоцна беше вистински гладен. И другите грабливки му помагаа да го растрне

суштеството на ветерот. Само неколку моменти подоцна долетаа и мршојадшите...)

2.2.

... (таа го фрли лицето. Позади него се скри. Го изгуби небото некаде во џебовите. Погледна на земјата. Место лицето дотркалале луѓето округли камења. На камењата куси црници никнале. Под една црница старецот си седнал. На малата црница ветерот си обесил стотина бели пеперутки)

Старецот: Си живеам на брегот.

Старецот: Во малата колиба од трска.

Старецот: (гледа во дрвото) Како си.

Сол: (си седи на дрвото) Добро.

Старецот: Ја изгубив силата попат.

Старецот: Сега го имам овој камен за седење и црницава за муабетење.

Сол: Тоа понекогаш е доста.

Старецот: Ме слушаат црницава и каменов долго време, но кој си ти...

Сол: Јас сум Сол.

Старецот: (погледнува кон раката) Тоа е глупаво име.

(на раката имаше тетовирано чудни линии. Беа тетовирани со црвено мастило. Повеќе не значеа за старецот ништо)

... (протрча покрај нив еден акробат. Расфрлаше летоци во различни бои. На летокот имаше небо и сонце и птици кои летаат некаде)

Старецот: Луѓето се чудни.

Старецот: (гледа во земјата) Го продаваат сонот на глупаво обоен леток.

Старецот: Ги продаваат туѓите желби.

Старецот: Се е на продажба.
Сол: Тоа е доста...

2.3.

... (сончев ден, другиот ден)

Старецот: (гледа во далечината) Побудалеле
коњите во долината.

Сол: Прекрасни бели суштества.

Старецот: Долетаа од север.

Сол: Ќе го донесат студот.

Старецот: И ноќта.

Сол: Морам да си одам.

(тропаат мртвите пеперутки на дрвото)

Старецот: Ветерот ме сакаше. Ме однесе на
чудни места. На чудни брегови.

Сол: Овде сум долго.

Старецот: Ми беше мило.

Сол: (си оди)

(старецот остана на каменот. Гледаше далеку, во
долината)

бегајте оттука

ветровите се тркаат

...

се смешкаше старецот

и ветровите

ја тргнаа

насмевката

од лицето на старецот

ја понесоа на север

радоста

на старецот.

2.4.

... (од другата страна на улицата имаше собир. Пред толпата загрижени лица еден акробат одејќи на раце зборуваше за сонцето. Зборуваше долго, неколку дена и неколку ноќи. Зборуваше за сонцето...)

Хирона: Јас сум Хирона.

Сол: Знам.

Хирона: Знаеш...

Сол: Сонував...

Сол: (занесено ја гледаше сенката) ... врата. И ти беше таму.

(на дрвото крцкаа две летачки машини)

Хирона: А кој си ти...

Сол: Јас сум Сол.

Хирона: Тоа е глупаво име.

(од другата страна на улицата имаше собир. Некој акробат зборуваше за сонцето...)

Хирона: Знаеш да свириш.

(летачките машини одлета од дрвото)

Хирона: Музиката е волшебна. Слушнав таа лекува...

Сол: Научив да не...

Хирона: ... се.

Сол: ... верувам во ништо.

Сол: Исцелителноста на музиката...

Сол: ... е силата на неуките.

Сол: Музиката е невидлива.

Хирона: (погледна кон облаците)

(летачките машини ја лижеа росата залепена на слабите облаци)

Хирона: Прекрасна глетка.

(од никаде долетеа безброј крилести коњи. Беа прегладнети. Оброк им беа малите летачки машини. На небото неколку денови подошна израснаа суви дрвја. На гранките цветаа бели цветови. Кога цветовите се отвараа старите коњи умираа. Кога цветовите се отвараа ветрот престана на улицата. Имаше собир и еден акробат зборуваше за сонцето. Зборуваше долго, зборуваше за сонцето...)

2.5.

... (ожеднуваа дрвјата...)

Сол: Ветровите на југот го однесоа...

(на каменот отспротива еден обелен старец си седнал, од еден куп прачки кошарки плете и тивко си пее...)

Сол: ... летото.

Сол: (слуша) ...

голема торба

носиш

старецу

носам

три златници

на трите златници

три сонца

има

носам

три златници

да го купам

небото.

3.1.

... (немој да заостануваш зад врвиците. Луѓето се враќаа назад. Се враќаа назад. Глетката беше прекрасна, низ камената шума одеа врвиците. На камените гранки танцуваа бели и црвени реси. Беше тивко и водата беше мирна...)

Сол: (се врти назад оди во врвицата)

Сол: (тивко) Убава нова капа.

Сол: (се гледа во водата, поминува со прстите на по сината лента на капата)

Сол: (гледа кон небото, покрај него помина еден човек. Чуден човек со шарено одело) Убава капа, а...

Сол: (човекот му ја зема капата) Но...

Човекот во шарено одело: Господине...

Човекот во шарено одело: (ја фрли на земја капата и ја згази) ... ги плашите дрвјата.

Сол: (место капа на земјата имаше птица, птица, навистина пердувесто згмечено суштество) Но...

Сол: (гледа зачудено) Јас сум Сол.

(тишина)

Човекот во шарено одело: Тоа е глупаво име.

Човекот во шарено одело: Јас немам име. Но тоа е небитно.

Човекот во шарено одело: Господине, ве молам, врвицата чека...

(тишина)

Сол: (замислено) А, да...

Сол: Како да оди човек без капа...

Сол: (ја зема згмечената птица од земјата и ја стави на главата) Ладно е понекогаш или топло е.

Човекот со шарено одело: (извади нож и го зари во вратот на тврдоглавецот) Господине, ве молам, врвицата чека...

Сол: (насекаде летаа риби, тој умираше) ...

(мислеше за животот во тие моменти. Од секаде долетуваа гладните ѓаволи и кинеа од неговото тело парчиња месо. Ги глодаа и спомените и желбите од коските, тој умираше... И глетката беше прекрасна, низ камената шума одеа врвиците. Луѓето се враќаа назад. На камените гранки танцуваа бели и црвени реси. Беше тивко и водата беше мирна...)

3.2.

... (набргу ќе пристигнат врвиците на брегот. На излезот ги чекаа новите богатства. Добрите тркачи ги носеа на рацете. Ги накитија со бои и грбови. Ги накитија со појаси и монистри. За првиот голем дар подготвија, бесценетата круна на младоста...)

Детето: (и зборува на пеперутката) Застани.

Детето: Погледни ги врвиците.

Детето: Колку се гласни.

Хирона: (погледна нагоре) Прекрасно суштество, што е тоа...

(на небото се собираа огромни јата. Крилестите коњи и пеперутките и летачките машини се собираа да ги гледаат врвиците)

Детето: Вревата носи несреќа.

Хирона: Здраво.

Детето: Здраво.

Хирона: Јас сум Хирона.

Детето: Каде одите.

Хирона: (весело) Одиме на брегот...

Детето: Брегот е далеку.

Хирона: Имаме време.

Детето: Брегот е стрмен.

Хирона: Носиме скали.

Детето: Немате очила за сонце.

Хирона: (од цебот извади мал чадор) Но носиме и шарени чадори и масло за сончање и...

Детето: Не одете на брегот.

Хирона: Но, што со идејата за бронзена боја на нашата кожа.

Хирона: И убавите сламени колиби на брегот.

3.3.

... (на брегот немаше ништо, а врвиците одеа во погрешен правец)

Акробатот: (си зборува) Здраво.

Акробатот: Здраво.

Акробатот: Јас ги чекам врвиците.

Акробатот: И јас ги чекам врвиците.

Акробатот: Јас седам на овој камен недалеку од брегот и чекам да пристигнат.

Акробатот: И јас седам на овој камен недалеку од брегот и чекам да пристигнат.

Акробатот: На брегот нема ништо за јадење.

Акробатот: Ни за пиење.

Акробатот: Камења насекаде и куси јалови дрва.

Акробатот: Навистина грдо место.

Акробатот: Но јас имам леток.

Акробатот: На него има небо и сонце и птици...

Акробатот: На него брегот е волшебен крај.

Акробатот: На брегот нема место за чесните.

Акробатот: На брегот нема место за чистите.

Акробатот: На брегот нема место за чистите.

Акробатот: На брегот нема место за чесните.

Акробатот: (погледнува на часовникот)

Акробатот: Јас ги чекам врвиците.

Акробатот: И јас ги чекам врвиците.

Сол: (го исфрлија брановите)

Сол: Здраво.

Акробатот: Здраво.

Сол: Јас сум Сол...

... (на брегот немаше ништо, а врвиците одеа во погрешен правец)

патуваа во

стаклена

топка

патуваа вечно

...

патуваа вечно.